

[Kristen Amby.]

Hensyn til at faa Arbejde, hvorved de kunde leve videre. Nu bliver disse Love vedtaget, og nu falder Virksomhederne ind under Revisionsbestemmelserne heri, maa eventuelt tilbagebetale eller begrænse Avancen, men saa maa det ogsaa være Slut med Jageriet med dem. De sunde og ordentlige Virksomheder, som ikke har gjort sig skyldig i noget strafbart, maa kunne leve videre her i Landet. Det er jo til syvende og sidst deraf, stigende Produktion, Velstand og Højnelse af Kaarene afhænger. Baaede ud fra almindelige Samfundshensyn og ud fra rent rimelige og retfærdige Hensyn er det nødvendigt og rigtigt, at de sunde og ordentlige Virksomheder kan fortsætte. De Virksomheder derimod, som har været udprægede Værnemagervirksomheder, selv om de maaske paa Grund af Snedighed ikke har kunnet rammes efter Straffebestemmelserne, vil blive ramt saa haardt efter Tilbagebetalingslovens § 3, 1ste Stykke, saa der ingen Fare er for, at de skal kunne leve videre som Konkurrenter til de sunde Virksomheder.

Jeg maa maaske ogsaa nævne, at Udvalget i Betænkningen har henledt den høje Regerings Opmærksomhed paa, at hvor rene Værnemagervirksomheder er oprettet, maaske ved, jeg var lige ved at sige Foræring, i hvert Fald ved Leje og Laan fra Tyskerne, og har faaet Fabrikker, Materiale og Maskiner og nu er blevet store Virksomheder, har vi oplevet det Særsyn, at de, selv om deres Indehavere eller Ejere er kommet i Fængsel, fordi de var Værnemagere, visse Steder i Landet fortsætter som Konkurrenter — de har jo nu et billigt, nedskrevet Materiel, fordi det blev overtaget ved disse særlige Konkursforanstaltninger — og paafører de sunde og gode danske Virksomheder en ublu og urimelig Konkurrence. Udvalget har ikke ment i denne Lovgivning at kunne stille Forslag om at tage saadanne Virksomheder med, det kan vist ikke gøres, men henleder altsaa i Betænkningen den høje Regerings Opmærksomhed paa, at her er et Forhold, som bør tages op til Under søgelse.

Vagn Bro: Som jeg tidligere har haft Lejlighed til at give Udtryk for, omhandler dette Lovforslag en Række Personer, som vi egentlig mente ikke hører ind under en saadan Lovgivning. Den eneste Begrundelse, der har været — denne Begrundelse maa ogsaa findes rimelig, og jeg vil ogsaa tro, de paagældende selv

vil forstaa den —, er den, at Staten i den Tid var i en Tvangssituation og maatte forstrække med Penge, hvorfor det er rimeligt, at de paagældende nu kommer ind under en vis Regulering. Ud over dette er der intet at vende imod de paagældende, og jeg maa tilføje, at i og for sig kunde dette Spørgsmaal have været ordnet gennem en Skattelov.

Men naar dette Lovforslag nu foreligger, og vi er gaaet med til denne Lovgivning, skal jeg blot understrege de Ord, som for nylig lød fra Ordføreren, og henvende mig til den højtærede Minister og sige, at nu maa det ogsaa være saaledes, at Blokade eller hvad der ellers kan tænkes anvendt mod de paagældende, maa høre op. Saa vidt mig bekendt foreligger der saaledes, for at tage et bestemt Eksempel, et Cirkulære, der gaar ud paa en vis Indgriben i Adgangen til at deltage i Licitation. Det er ikke et Cirkulære under den højtærede Handelsminister, men vist under Ministeren for offentlige Arbejder. Jeg har forstaaet, at dette Spørgsmaal har de to højtærede Ministre drøftet, og jeg maa gaa ud fra, at sligt nu vil høre op. Det, som vi vedtager her, er af den Beskaffenhed, at nu gøres der endeligt op rent økonomisk paa Grundlag af de Forhold, som har været gældende gennem disse Aar, og som de paagældende ikke har været Herre over. Dermed maa ogsaa de omtalte Forhold høre op.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Fibiger): Jeg vil ogsaa gerne takke Udvalget for dets Arbejde med Hensyn til denne Lov og maa maaske særlig understrege, at jeg er særdeles vel tilfreds med, at Udvalget har lempet de Bestemmelser, der fandtes i Lovforslaget, saaledes som det var forelagt. Det er blevet lempeligere, hvilket jeg mener er rimeligt over for de Firmaer, der er Tale om.

Jeg vil ogsaa gerne give Udtryk for, at jeg er ganske enig i, at naar disse Love er vedtaget, maa det høre op, at de Firmaer, som ikke er inde under Straffelovsbestemmelserne, men inde under disse Love, holdes ude fra almindelig Licitation og den Slags Ting, og de maa behandles paa lige Fod med andre. Jeg har talt med den højtærede Minister for offentlige Arbejder herom. I det Cirkulære, der er udsendt, staar der „indtil videre“, og dermed er netop tænkt paa det Forhold, at dette Cirkulære kun skulde gælde, indtil der var vedtaget en Lov som den foreliggende; saa jeg kan her give det Tilsagn, at naar Loven er færdig